

ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் – அதன் அர்த்தம் ...¹

© Margaret Mowczko 2017, Home - Marg Mowczko, அன்பான அனுமதியுடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

தலைப்பிள்ளை உரிமையும் ஆணாதிக்கமும்

நேற்று நான் ஒரு இளைஞனோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். எங்கள் உரையாடலின்போது, “நாம் பூமியில் இருக்கும்வரை ஒரு மென்மையான ஆணாதிக்கத்தை” வேதாகமம் போதிக்கிறது என்று தான் நம்புவதாக அவன் விளக்கினான். இந்த “மிதமான ஆணாதிக்கத்தை” அவன் நம்புவதற்கு ஒரு காரணம்: தலைப்பிள்ளை உரிமையின் விதியைச் சமுதாயத்துக்கான தேவனுடைய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அவன் பார்க்கிறான்; ஆதாம் ஏவாளுக்கு முன்பாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால், அவனே அதற்கு முன்மாதிரி என்று கருதப்படுகிறது.

Merriam-Webster அகராதியின்படி, “தலைப்பிள்ளை உரிமை” (Primogenitur²) என்பதற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் இருக்கலாம். அது வெறுமனே (1) “ஒரே பெற்றோரின் பிள்ளைகளில் முதலில் பிறந்தவராக இருக்கும் நிலை” என்று பொருள்படலாம்; இதற்குப் பல்வேறு உட்குறிப்புகள் உண்டு. அல்லது அது (2) “மூத்த மகனுக்கு உரிய, பிறருக்கு இல்லாத ஒரு சுதந்தர உரிமை” என்று பொருள்படலாம். முதல் வரையறையின்படி, ஆதாமும் ஏவாளும் ஒரே பெற்றோரின், அதாவது தேவனுடைய பிள்ளைகளாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம்; அதில் ஆதாம் முதலில் பிறந்தவன் (லூக்கா 3:38; ஒப்பிடுக 1 கொரிந்தியர் 11:12).

ஆதியாகமம் 2-உம் 1 தீமோத்தேயு 2:13-உம் (ஆதியாகமம் 2-இன் ஒரு சுருக்கம்) ஆதாம் (அல்லது ha'adam) முதலாவதாகவும், ஏவாள் இரண்டாவதாகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள் என்று நமக்குச் சொல்கின்றன. ஆனால் இந்த வரிசை முக்கியமானது என்றும், உறவுகளை அமைப்பதற்கான தேவனுடைய திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்றும் இந்த வேதப்பகுதிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனவா?

ஆண் முதலிடத்திலும் பெண் இரண்டாம் இடத்திலும் இருக்கும் தலைப்பிள்ளை உரிமையின் அல்லது முன்னுரிமையின் ஒரு தொடர்ச்சியான மாதிரி உண்டு என்று அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றனவா? ஆண்களுக்கு மட்டுமான அதிகாரத்தையோ ஒரு மென்மையான ஆணாதிக்கத்தையோ இந்த வேதப்பகுதிகள் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் கட்டளையிடுகின்றனவா? ஏவாளை விலக்கி, ஆதாமுக்கு மட்டும் உரிய ஒரு “சுதந்தர உரிமையை” அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றனவா?

தலைப்பிள்ளை உரிமை வாதம் ஏன் செல்லுபடியாகாது என்பதற்கு 5 காரணங்கள்

கிறிஸ்தவர்களிடையே ஆணாதிக்கத்தை ஆதியாகமத்திலுள்ள தலைப்பிள்ளை உரிமையோடு இணைப்பது பிரச்சினைகள் நிறைந்தது. அது ஏன் செல்லுபடியாகாது என்பதற்கு ஐந்து காரணங்கள் இதோ.

1. ஆதியாகமம் 2:21-22-இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அறுவை சிகிச்சைக்குப் பிறகு, ஏதேனிலிருந்த முதல் மனிதன், தேவன் அவனை முதலில் சிருஷ்டித்தபோது இருந்ததுபோல இல்லை. அவனுடைய உடலிலிருந்து ஒரு பகுதி அல்லது ஒரு பக்கம் எடுக்கப்பட்டிருந்தது³; அவனுடைய ஒரு பகுதி இப்போது இல்லை; அது பெண்ணின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாகியிருந்தது. ஆதாமிடமிருந்து (அல்லது ha'adam-இடமிருந்து) ஏவாளுக்கு உடலின் ஒரு முக்கியமான பகுதி இப்படி மாற்றப்பட்டது, ஆண் முதலாவது, பெண் இரண்டாவது என்ற கருத்தைக் குறைந்த தெளிவும் குறைந்த தீர்மானமும் உடையதாக்குகிறது.
2. தலைப்பிள்ளை உரிமை பிறப்பின் வரிசையைப் பற்றியது; ஆனால் ஆதாமும் பிறக்கவில்லை, ஏவாளும் பிறக்கவில்லை; இருவரும் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். ஆதாம் "தலைப்பிள்ளை" என்று சொல்லும் ஒரு வேதவசனமும் இல்லை.
3. தலைப்பிள்ளை உரிமையின் வழக்கம் இஸ்ரவேல் சமுதாயம் உட்படப் பல பண்டைய சமுதாயங்களின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது; ஆனால் அது மகன்களை மட்டுமே குறித்தது, மகள்களையோ பெண்களையோ அல்ல.
4. வேதாகமத்திலுள்ள பல முக்கியமான குடும்பங்கள் இந்த வழக்கத்தைப் பின்பற்றவில்லை.

இந்த நான்காவது கருத்தைப் பற்றி சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall) எழுதுகிறார்.

ஆதியாகமத்தின் முழு விவரிப்பிலும், தொடக்கத்திலிருந்தே ஒன்று தெளிவாக இருக்கிறது: முதலில் பிறந்தவனுக்கோ முதலில் வந்தவனுக்கோ அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயமில்லை.

சகோதரர்களுக்கிடையிலான தலைப்பிள்ளை உரிமை மீண்டும் மீண்டும் மீறப்பட்டது; ஆகவே ஆதாம் முதலில் பிறந்தான் என்பதற்காக ஆண் அதிகாரத்துக்கு ஆதரவான வாதமாக ஆதியாகமத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது. காயீன் முதலில் பிறந்தான், ஆனால் தேவனுடைய தயவைப் பெற்றது ஆபேல். ஏசா முதலில் பிறந்தான், ஆனால் தேவன் யாக்கோபைத் தெரிந்துகொண்டார். ரூபன் முதலில் பிறந்தான், ஆனால் கிறிஸ்துவின் வம்சம் யூதா வழியாக வந்தது; யோசேப்பு குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி

அதன்மேல் அதிகாரம் பெற்றான். மனாசே யோசேப்பின் தலைப்பிள்ளை; ஆனால் எப்பிராயீம் பெரியவனாவான் என்பதைக் காட்டுவதற்காக யாக்கோபு தன் வலது கையை எப்பிராயீமின் தலையின்மேல் வைத்தான்.

பழைய ஏற்பாட்டின் மற்றப் புத்தகங்களும், தேவன் இளைய சகோதரர்களுக்கு அவர்களுடைய மூத்த உடன்பிறந்தவர்களைவிட அதிக அதிகாரம் கொடுத்ததைக் காட்டுகின்றன. உதாரணமாக, மோசேக்குத் தன் மூத்த சகோதரனாகிய ஆரோனைவிட அதிக அதிகாரம் இருந்தது; தாவீது ஈசாயின் இளைய மகன், ஆனாலும் தேவன் அவனை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகத் தெரிந்துகொண்டார்; சாலொமோன் தாவீதின் தலைப்பிள்ளையாக இல்லாதிருந்தும், தாவீதுக்குப் பின் அரசனானான்.

இஸ்ரவேலர் தலைப்பிள்ளை உரிமையின் வழக்கத்தைக் கண்டிப்பாகவும் பொதுவாகவும் பின்பற்றவில்லை. அதைவிட முக்கியமானது: சில முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் தேவன் இந்த வழக்கத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லை. மேலும் யாத்திராகமம் 4:22-இல் அவர் முழு இஸ்ரவேல் ஜனத்தையும் (ஆண்களை மட்டுமல்ல) உருவகமாகத் தம்முடைய தலைப்பிள்ளையான குமாரன் என்று சொல்கிறார்.

5. முக்கியமாக, புதிய சிருஷ்டியில் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களிடையே தலைப்பிள்ளை உரிமை என்ற கருத்துக்கு இடமில்லை. மாறாக, தம்முடைய ராஜ்யத்தில் “பிந்தினோர் முந்தினோராயும், முந்தினோர் பிந்தினோராயும் இருப்பார்கள்” (மத்தேயு 20:16) என்று இயேசு போதித்தார். கலாச்சாரத்துக்கு எதிரான, சமநிலைப்படுத்தும் இதுபோன்ற மற்றக் கொள்கைகளையும் அவர் போதித்தார்.

தலைப்பிள்ளை உரிமையும் இயேசுவும்

நாம் சேர்ந்திருக்கும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில், தலைப்பிள்ளை உரிமையைக் கோரக்கூடிய ஒரே நபர் இயேசுவே. கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற “நம் எல்லாருக்கும் இயேசுவே தலைப்பிள்ளை” (ரோமர் 8:29; கொலோசெயர் 1:15, 18) என்றும், இந்த உண்மை “அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கிடையிலான உறவுகளைச் சார்புடையதாக்குகிறது” என்றும் வெஸ்ட்ஃபால் சுட்டிக்காட்டுகிறார். **வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களிடையே சமத்துவம் நிலவுகிறது; ஏனென்றால் நம் பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், நாம் நம்முடைய மூத்த சகோதரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாக மாற்றப்படுகிறோம்.**

தலைப்பிள்ளை உரிமை என்பது தேவன் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திய ஒரு இயக்கமும் அல்ல, இயேசு அங்கீகரித்த ஒன்றும் அல்ல.⁴ அதற்கும் மேலாக,

ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்பதற்காக மட்டுமே ஆண்களுக்கு ஒரு சிறப்பு நிலையோ சலுகையோ உண்டு என்ற கருத்தைப் பவுல் வலுவழிக்கச் செய்தார். 1 கொரிந்தியர் 11:12-இல் பவுல் போதிப்பது: முதல் பெண் முதல் ஆணிலிருந்து தோன்றினாலும், மற்ற ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து பிறந்தான். மேலும் அவர் விளக்கினார்: "சகலமும் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது." ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இறுதியில் தேவனே மூலம். **இங்கே பாலினங்களுக்கிடையே வேறுபாடு இல்லை; மாறாக, பாலினங்களுக்கிடையே ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருத்தல் உண்டு.**

1 கொரிந்தியர் 11:11-12 ஆகிலும் கர்த்தருக்குள் ஸ்திரீயில்லாமல் புருஷனுமில்லை, புருஷனில்லாமல் ஸ்திரீயுமில்லை. ஸ்திரீயானவள் புருஷனிலிருந்து (ஆதாம்) தோன்றுகிறதுபோல, புருஷனும் ஸ்திரீயினால் (காயீன் முதலியோர்) தோன்றுகிறான்; சகலமும் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது.

ஆண்களுக்குத் தங்கள் சகோதரிகளைவிட உயர்ந்த அதிகாரமும் இல்லை, மேலான சுதந்தரமும் இல்லை. மாறாக, நாம் எல்லாரும் ஒரு அற்புதமான சுதந்தரத்தில் பங்கடைவோம் (எபேசியர் 1:21-22). கிறிஸ்தவ ஆண்களும் பெண்களும் உடன் சுதந்தரர்கள்; தலைப்பிள்ளை உரிமையின் சிறு அடையாளமும் இல்லை,[5] நம்முடைய மூத்த சகோதரனாகிய இயேசுவுக்கும் நாம் உடன் சுதந்தரர்கள் (ரோமர் 8:16-17)!

புதிய உடன்படிக்கையையும் கிறிஸ்துவுக்குள் நம்முடைய புதிய சிருஷ்டிப்பையும் பற்றிய வியக்கத்தக்க இறையியல் உண்மைகள், இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் சமூகத்துக்குள் இன்று நமக்கிருக்கும் உறவுகளின்மீது நேரடித் தாக்கம் ஏற்படுத்துகின்றன. **இந்தச் சமூகத்தில், அதாவது சபையில், பாலினப் படிநிலைக்கோ எந்த வகையான ஆணாதிக்கத்துக்கோ இடம் இருக்கக் கூடாது.**

ஆணுக்குப் பிறகு இரண்டாம் இடத்தில் வரும் பெண்ணைப் பற்றி B.T. ராபர்ட்ஸ் (B.T. Roberts) இந்தக் குறிப்பைத் தருகிறார்.

வேதாகமம் பெண்ணை ஆணைவிடத் தாழ்ந்தவளாகவும் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவளாகவும் காட்டுகிறது என்று [சிலரால்] வலியுறுத்தப்படுகிறது; ஆகவே சபையிலும் அரசிலும் அவனுக்குச் சமமான ஒரு நிலையை வகிக்க அவளுக்கு அனுமதி இருக்கக் கூடாது என்கிறார்கள். இதற்குச் சான்றாக, பெண் கடைசியாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள் என்ற உண்மை முன்வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இது எதையாவது நிரூபிக்கிறது என்றால், அது அவளுடைய மேன்மையையே நிரூபிக்கிறது. ஏனென்றால் சிருஷ்டிப்பின் வேலை

தாழ்ந்ததிலிருந்து உயர்ந்ததை நோக்கி ஒரு சீரான படிப்படியான வரிசையில் நடந்தது.

B.T. Roberts, Frauen ordinieren (1891)

குறிப்புகள்

1. https://margmowczko.com/adam-created-first/?fbclid=IwAR0jZpEEtawRIkkZdXp1pb7hl4Q4lBz_6YpXyrqo4-EwgljQd3Jdxuogc-8
2. தலைப்பிள்ளை உரிமை (Primogenitur) என்பது, தொழில்நுட்பச் சொல்லாக, ஒரு வாரிசு வரிசை முறையைக் குறிக்கிறது: அதன்படி, இறந்த ஒருவரின் சொத்தையும் சட்டப்படியான உரிமைகளையும் முதலில் பிறந்த பிள்ளை மட்டுமே பெறுகிறது; அதன் இளைய உடன்பிறந்தவர்கள் கணக்கில் எடுக்கப்படுவதில்லை. முதலில் பிறந்த பிள்ளையின் வாரிசும் சட்டப்படியான உரிமையாளரும் மீண்டும் அதனுடைய முதலில் பிறந்த பிள்ளையே. Wikipedia
3. ஆதியாகமம் 2-இல் பாரம்பரியமாக “விலா எலும்பு” என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் tsela என்ற எபிரெய வார்த்தை வழக்கமாக “பக்கம்” என்று பொருள்படும். (இங்கே பார்க்கவும்.) எபிரெய வேதாகமத்தின் மற்ற இடங்களில் tsela என்ற வார்த்தை எப்படிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று பார்த்தால், “தேவன் ஆதாமின் பக்கங்களில் ஒன்றை எடுத்தார் என்ற முடிவுக்கு நாம் வர வேண்டும் – அதன் அர்த்தம் பெரும்பாலும், அவர் ஆதாமை இரண்டு பாதிகளாக வெட்டி, ஒரு பக்கத்திலிருந்து பெண்ணை உருவாக்கினார் என்பதே” என்று John H. Walton விளக்குகிறார். Walton, The Lost World of Adam and Eve (Downers Grove: InterVarsity Press, 2015), 78.
4. ஆண் முதலிடத்திலும் பெண் இரண்டாம் இடத்திலும் இருக்கும் ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் போன்ற எதையும் இயேசு ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை. சுவிசேஷங்களில் அவர் ஆதியாகமம் 1-இலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்; அங்கே ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே நேரத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக மத்தேயு 19:4-இல் இயேசு பரிசேயரிடம் கேட்கிறார்: “ஆதியிலே மனுஷரை உண்டாக்கினவர் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக உண்டாக்கினார் என்பதை நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா? இயேசு ஆதியாகமம் 2-இலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டுகிறார்: “இதினிமித்தம் புருஷனானவன் தன் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்.” இயேசு திருமணத்தில் ஒருமைப்பாட்டை (அதாவது ஒன்றாயிருத்தலை) போதித்தார்; திருமணத்தில் ஆண் அதிகாரமோ பாலினப் படிநிலையோ உண்டு அல்லது இருக்க வேண்டும் என்று அவர் போதிக்கவில்லை (மத்தேயு 19:5-6).